

מי שהיה פרק תשיעי פסחים

מיסורת הש"ם

נו נ. דמייך גפסה צני: נְאָזֶת
מן כדרמן ע"ה מֵסָרָה וממץ עמו נצית
תמת טהור ומגן לר'cosa הוא מילוי קני
ל בצעמת שפיטות נַעֲשֵׂה לְכִי תְּלִינָרִיך
למנעתי מלן מעתה: אֲבָיר יְהִיא
לכט. בז'ois שטגלו מן סגולות:
כיגל פסקאץ חד כמו שטמס נוגנס
נטודר ביגל מהקדץ חד וויזן נל
ניזי חג לאכשען סייסח קוץ מלני
בספסים נל קריימן: גיגל פאמפוז

להג. כנון נל' גל' חכilm פסם ס"י
סהילינו ע"ט: נילא. דפסמ' צי' מיעט
הבל' יוס סאות' ומון עס'יטו' נל'
מיינט וסרי סות' כפמא לרמאן צעמען
הבל' צעמת צהימטו' לדטהן זממיר
נסחט (על' דר' סה) ולקמן (ד' ק).
המאין נילא' צב'יאן מאנו' נס'ס
צ'יטו' הוומילס על' כל פליק ופליך וכל
דכ' מד'זוס: אַפְּשָׁר כו'. דילו'ן
בדכ' מוא' סות' טענן היל':
געטלו'ן לא' גולדיגן. מרגלה נס'ס
רב'ינט'ם קיהם סכי' צפליך נט'ל
(סס): ג'ו'(6). דל'תראני מל'ניא
דמנ'וט ומרוליס: דוחה לא' צאטט.
רב'ינט'ם כמ'ב' ניס' צמ'עו'ן ל'מ'ז'
ק'לטן ד' ג'ס' קרכ'יב' צמ'עו'ן צב'ין
(על' דר' ז'): י'וו'ר ויע'ס' צטומאה.
צטמ'יא. היל' מונט' לדחס' גל'מ'ר: טענו'
ג'ו'ג. נילס' סטל'טן לו'ן ביר'עט'ס
מיין וט'לך ר'ט'מ' נל'ו'ן דומ'ה
צטמ'ך סט'ס' וו'ינ'ו' נל'א'ין נל'א'ן
צטמ'ון למ'ומ'ה וו' נל'צ'מו' מנט' דס'ה ע"ט
הו' וועוד דק' צע' נל'ט'מו' עולמ'
ר'ל'ס': פאנ'ל'ן צפ'א. צול'ל'ן עלי'
מונ'ות צפ'א י'יס' ול'צ'ה דלק' נקט
ווק'ה נל'ר'ס' מה' נל'מ'ד על' י'מו'
קס'ס'ס' ס'ן ר'ז'ט' צט'ל'ל'ט' מ'ס'ס'ס'ס'
מל'ל'ה ס'ל'ט'ן צפ'ליך נט'ל (ו' ק').
טע'ו'ן י'יס'. נילס' מה' נט'ר' נט'ר' צ'יל':
בר'ג'ני' ג'ס' י'אל'ו' מ'נו' ז'ן
נג'בי' טמ'ה ננט'ס' צט'ז' לי'ט' ו' ל'ט'
נד'ס'ס' וו'ן י'בו' ניד'ל'ן ה'ל' ג'ז'
ו'ז'ה ה'ל' ק'יז'ו' דמ'ט'ן צפ'ליך ג'ז'
צ'ט'יס' (על' דר' סס): וא'ס' ה'ל' פוט'ו'ן

בשנ

רְכָבֶת־בַּיִת מְמֻחָה תְּמִימָה לְפָנֵיכֶם
מִזְבֵּחַ קָדְשָׁה כָּלִילָה עַל גּוֹפוֹ:
וְקַסְתָּה דְּבָלוֹת וְעַלְבָתָה (טָכוֹ
ז') דְּקַרְמָלָה כְּסֵס דְּבָקָעָם

מאי קא מרבה יאל האכלו ממן נא בפרטיה
מאי קא ממעת² לא תשחט על חמץ דם
ובחו איפיך אנו מצוחה דוגפה עריך: מנא הני מייל א"ר
ישנן הלל באכילהו וכו': מנא הני מייל א"ר
⁶ השיר משום ר' שמעון בן חנוך אמר קרא
המקודש להג טעון הלל לילה שאין מקודש
להג אין טעון הלל: זה וזה טעונין הלל
בעשיטין וכו': מ"ט איבעית אימא לילה קא
ممעת יומם לא קא ממעת ואיבעית אימא
אפשר ישיאל שוחטין את פסחין ונטלין
את לולビיהן ואין אמרים הלל: ונאכלין צלי⁷
וכו': שבת אין טומאה לא מתני' שלא כרבינו
יהודה ⁸ דתניתא דרוכה את השבת ואין דורה
את הטומאה ר' יהודה אומר אף דורה את
הטומאה מ"ט דת"ק מפני טומאה דחיתוי
יהוזר ויעשה בטומאה ורבינו יהודה התורה
הורחה עליו לעשותו בטורתה לא זכה יעשה
בטומאה ת"ר פסח שני דורה את השבת
פסח שני דורה את השבת פסח ראשון דורה
את הטומאה פסח שני דורה את הטומאה
פסח ראשון טעון לינה פסח שני טעון לנויה
דורה את הטומאה כמוין בר' יהודה ולביבי
יהודת טעון לינה והא ⁹ תניא ר' יהודה אומר
מנין לפסח שני שאין טעון לינה שנאמר
¹⁰ הפנית בברך והלכת לאחלהך וכתיב ⁵ ששת
ימים תאכל מצות הנאכל לשש טעון לנויה
שאינם נאכל לשש אין טעון לינה תרי תנאי
ואליiba רובי יהודה: מתרני ¹¹ הפסח שבא
בטומאה לא יאכלו ממן ובין זכותות נdot
וילודות ואם יאכלו פטורין מכרת ור' אליעזר
פטור אף על בית מקדש: גמ' ת"ד ובין
זכותות נdotות וילודות שאכלו בפסח שבא
בטומאה יכול יהו חיבין תלמוד לומר כל
טההור יאכל בשיר ¹² והנפש אשר תאכלبشر
מושבך השלמים אשר לה' וטומאותו עליו
ונברתה ¹³ נאכל לטהורים חיכים עליו מושום
טמא ושאנו נאכל לטהוריין אין טמאין חיבין
עליו מושום טמא ¹⁴ כי אליעזר אומר יכול
דחקו ¹⁵ זבין ונכנטו לעורה בפסח הבא בטומאה
יכול יהו חיבין תלמוד לומר לומר ¹⁶ ושילחו מן
המחנה כל צרען וכל זב וככל טמא לנפש
בזמן שטמא מותים משתחזין ובין ומוצרען
משתחזין אין טמאי מותים משתחזין אין
ובין ומוצרען משתחזין בעי רב יוסף דחקו
טמא מותים ונכנטו להחכל בפסח הבא
בטומאה מהו מדרישתי טומאה ערוה
אישתרי נמי טומאה היכל או דילמא Mai
אישתרי לא אישתרי אמר רבא אמר קרא
קצת מהנה ¹⁷ איכא דарамי אמר רבא אמר
מוחוץ למחנה תשלחם כל היכא דקדרין
שלחם קריין ביה ושילחו מן המחנה
מותמים ואכלו אמורין פסח הבא בטומאה
תבון

ל-דרישת גורמי נס כל תיכוך דקוריינט אל מוחן ממנה צורה
ל-דרישת גורמי נס כל קוריינט נס וצלהו מוקמת ממנה:

פָסָח שני אין טעון לינה. מים
ול' מלכין מכל מקט קפה
טְעֹזָן לינה. פי' יוס מה' וילך יוס ז' ^{דב' ו'.}
מסמע דעתן לינה

בדאישהורי אישתרי מאי דלא
וישלחו מן המחנה אפלו
קרוא וישלחו מן המחנה איז
כעה אל מהין למינה ו

**טז א מ"י פ"ז מס' ק"פ
טז ב מ"י פ"ד מס' צילם
טז ג מ"י פ"ד מס' צילם**

הנחות ה"ח

(ט) לומדיין ממהן לא ב"ר ד"ס ק"ל
 (ט) שם ד"ר ממהנו ומי
 נגיד פסק ואפלינו וככינ:

מוקף תוספות

א. מ"ט אונטש ג' ד"ס
 ויטוּן לאנַן, דעלת ראייה
 יש לה שולחן כל ז' ווועָן
 האבא קרבנו טען ליניה
 ולא זויר.

רביינו חנןאל
מרבה אל התכללו ממוני נא
דודי ליל, ברכותיה קא
מעט לא תשתח על החמן.
ובכלו, מאירון איפיך
אנא, ושנין מזון דוגמא
עידי, הדשןן טען לל
באכילהות. דרכיב השיר
הה לה כבל כל הקורקס
חג, צבוי כבורי טען בענין
אלא בלביל גג, וסח
שני איזו נאכל בלילה
מקודש רוח, וזה העונין
הה לה כבל (אכילהן) בענין
ונגליין פסח והאשן
והשיני על מצות ומורויות,
ודוחה את השתת פיעין
בלטמאה. ר' הוהה אמר
מנון שבח און אלט טומאה,
אין השי דוחה, מנגני דלא
כרי הוהה, רגניתה דוחה
שבת אונן דוחה טומאה,
מפני טומאה הרוחה עישנו
הרראשון כיחו בשני עישנו
עללו לעשותה בטורה לא
ונגה עינון בטומאה. תיר
בלטמאה. ר' הוהה פסח
פסח רושן וושא דוחן
את השתת והאשן
וטענין לינה. ואמרין
שלטמא פסח שי דוחה
את הטומאה לא הוהה,
אלא טען לינה נאכאר.
כרי הוהה, וההנא ר'
הדר תנא תמי משמה אין
טען לינה.
מרני הפסח שכ
בטומאה לא אללו בון
וחותה נdots ווילוד
ואם אכלו טוורון וכור
אוקימנא לוי היושר ראי
פחס הא בטהובא שאכלו
מפני דזין ובדות נודת
וילודות, יכול יהו הייבין,
תיל כל מהו אייל
בשר והונפש תר תאכל
בשה. נשא נאלין להרהור
הייבין עליו מושם
וכור. ביער ביר יוסף דוחן
טמא זיין ונכון להילכ
כהו, מדשורי טומאת
עדורה שריה נמי ורומה
הכל כר'. ואשית ובא
בלישנא באך דלא משמע
רבשניאו בהר הוא
ודחני. ביער ביר יוסוף
באימורי סח ווון החלבי